

MIELENOSOITUSTEN ALKU

Kolmen vallankumousvuoden, vuosien 1905—1907 jälkeen Venäjä on saanut kestää kolme vastavallankumouksen vuotta, 1908—1910, kolme vuotta mustaa Duumaa, väkivallan riehuntaa ja oikeudettomuutta, kapitalistien rynnistystä työläisiä vastaan, työläisten saavutusten pois riistämistä. Tsaristinen itsevaltius, joka vuonna 1905 ainoastaan murrettiin, muttei hävitetty, on koonnut voimansa, liittynyt yhteen tilanherrojen ja kapitalistien kanssa III Duumassa ja on jälleen saattanut Venäjällä voimaan entisen valtakomennon. Kapitalistien harjoittama työläisten sorto on käynyt entistä kovemmaksi, virkamiesten lainrikkomukset ja mielivalta kaupungeissa ja varsinkin maaseudulla ovat käyneet entistä julkeammiksi, vapaustaistelijain vainoaminen on tullut entistä julmemmaksi ja kuolemanrangaistukset entistä tiheämmiksi. Tsaarihallitus, tilanherrat ja kapitalistit ovat vimmoissaan *kostaneet* vallankumouksellisille luokille, ennen kaikkea proletariaatille, vallankumouksesta, aivan kuin kiirehtien käyttämään joukkotaistelussa syntyntä väliaikaa vihollistensa tuhoamiseen.

On kuitenkin olemassa sellaisia vihollisia, jotka voidaan useassa taistelussa lyödä, voidaan joksikin aikaa nujertaa, mutta joita *ei voida* tuhota. Vallankumouksen täydellinen voitto on aivan mahdollinen, ja tuo voitto hävittäisi tsaristisen monarkian täydellisesti, lakaisisi pois maankamaralta maaorjuuttajatilanherrat, antaisi näiden kaikki maat lunastusmaksutta talonpojille, vaihtaisi virkamieshallinnon demokraattiseen itsehallintoon ja poliittiseen vapauteen. Tällaiset uudistukset eivät ole ainoastaan mahdollisia, vaan ne ovat *välttämättömiä* jokaisessa maassa XX vuosisadalla,

ne on jo suoritettu *kaikissa* Euroopan valtioissa enemmän tai vähemmän täydellisesti, enemmän tai vähemmän pitkäaikaisen ja sitkeän taistelun hinnalla.

Mutta tsaristisen itsevaltiuden vihollisia, tilanherrojen ja kapitalistien harjoittaman sorron vihollisia *eivät pysty* hävittämään *mitkään*, kaikkein täydellisimatkään taantumuksen voitot, *ei mikään* vastavallankumouksen voitto, sillä noita vihollisia ovat miljoonat työläiset, joita kerääntyy yhä enemmän kaupunkeihin, suurtehtaisiin ja rautateille. Noita vihollisia ovat taloudelliseen häviöön joutuvat talonpojat, joiden elämä on monin verroin raskaampaa nyt, kun maapiiripäälliköt ja rikkaat talonpojat ovat liittyneet yhteen ryövätäkseen *lain nojalla*, ottaakseen pois talonpoikien maita tilanherrain Duuman *suostumuksella*, kaikkien tilanherra- ja sotilasviranomaisten *suojelun turvin*. Sellaisia vihollisia kuin työväenluokkaa ja talonpoikaisköyhälistöä ei voida hävittää.

Ja nyt me näemme, kuinka kolme vuotta kestäneen mitä hurjimman vastavallankumouksellisen riehunnan jälkeen kaikkein sorretuimmat, poljetuimmat, masennetuimmat ja kaikenlaisten vainojen pelottelemat *kansanjoukot* alkavat uudelleen nostaa päätään, herätä ja ryhtyä jälleen taisteluun. Nämä kolme telotusten, vainon ja julmien rankaisujen vuotta ovat hävittäneet kymmeniä tuhansia itsevaltiuden yksiiä „vihollisia”, sulkeneet vankiloihin ja karkottaneet satoja tuhansia toisia ja säikyttäneet monen monia satoja tuhansia kolmansia „vihollisia”. Mutta miljoonat ja kymmenet miljoonat eivät enää ole samanlaisia kuin ne olivat ennen vallankumousta. Nämä miljoonat eivät ole vielä *milloinkaan* ennen Venäjän historiassa saaneet näin kouraantuntuvia, havainnollisia opetuksia, eivät ole nähneet näin avointa luokkien taistelua. Se, että näissä miljoonissa ja kymmenissä miljoonissa on alkanut uusi syvälle ulottuva epämääräinen kuohunta, se näkyy kuluvan vuoden kesällisistä lakoista ja äskeisistä mielenosoituksista.

Työväen lakot Venäjällä niin vallankumouksen valmistelun kuin myös itse vallankumouksen aikana olivat eniten levinnyt taistelukeino proletariaatilla, tuolla edistyneimmällä luokalla, joka on nykyisen yhteiskunnan ainoa loppuun saakka vallankumouksellinen luokka. Taloudelliset ja poliittiset lakot, milloin vuorotellen, milloin punoutuen yhdeksi erottamattomaksi kokonaisuudeksi, liittivät työläis-

joukkoja tiukasti yhteen kapitalistiluokkaa ja itsevaltaista hallitusta vastaan, toivat kuohuntaa koko yhteiskuntaan ja nostattivat talonpoikaistoa taisteluun.

Kun vuonna 1895 alkoivat yhtämittaiset joukkolakot, niin se oli kansanvallankumouksen valmistelukauden alkua. Kun tammikuussa 1905, yhden kuukauden aikana, lakkolaisten luku nousi yli 400 tuhannen, niin se oli itse vallankumouksen alkua. Kaikkien kolmen vallankumousvuoden aikana lakkolaisten luku, joka vähitellen laski (lähes 3 miljoonaa vuonna 1905, miljoonaa vuonna 1906 ja $\frac{3}{4}$ miljoonaa vuonna 1907), oli korkeampi kuin milloinkaan ennen yhdessäkään maassa maailmassa.

Kun vuonna 1908 lakkolaisten luku äkkiä laski jyrkästi (176 tuhatta) ja vielä jyrkemmin vuonna 1909 (64 tuhatta), niin se merkitsi ensimmäisen vallankumouksen tai oikeammin sanoen vallankumouksen ensimmäisen kauden loppua.

Ja nyt sitten tämän vuoden kesällä alkoi taas nousu. Taloudellisten lakkojen osanottajien luku *kasvaa* ja kasvaa hyvin nopeasti. Mustasotnialaisen taantumuksen *täydellisen* herruuden kausi on päättynyt. Alkaa uuden nousun kausi. Proletariaatti, joka vuodesta 1905 vuoteen 1909, vaikka tosin suurin väliajoin, *perääntyi*, kokoaa voimiaan ja alkaa siirtyä *hyökkäykseen*. Vilkastuminen erällä teollisuudenaloilla johtaa heti proletariaatin taistelun vilkastumiseen.

Proletariaatti on aloittanut. Toiset, porvarilliset, demokraattiset luokat ja väestökerrokset jatkavat. I Duuman maltillis-liberaalisen, demokratialle vieraan puheenjohtajan Muromtsevin kuolema aiheutti mielenosoitusten ensimmäisen, arastelevan alun. Leo Tolstoin kuolema aiheutti — ensi kerran pitkän väliajan jälkeen — *katumielenosoituksia*, joihin osallistui pääasiassa ylioppilaita, mutta osittain myös työläisiä. Kun useat tehtaot lopettivat työn Tolstoin hautauspäivänä, oli se merkinä mielenosoituslakkojen alkamisesta, vaikka tosin vaatimattomasta alkamisesta.

Tsaarin poliisihurttien petomaisuudet, kun nämä kidutettiin Vologdassa ja Zerentuissa sankarillisesta vallankumoustaistelusta vainotuksi joutuneita karkotettuja tovereitamme, ovat aivan viime aikoina nostattaneet entistä suurempaa kuohuntaa ylioppilaiden keskuudessa. Joka puolella Venäjää pidetään kokouksia, poliisi ryntää väkivalloin yliopistorakennuksiin, pieksää ja vangitsee oppilaita, vainoa sanomalehtiä vähäisimmästäkin levottomuuksia

koskevasta totuuden sanasta, ja kaikella tuolla se vain lisää levottomuuksia.

Proletariaatti on aloittanut. Demokraattinen nuoriso jatkaa. Venäjän kansa herää uuteen taisteluun, kulkee uutta vallankumousta kohti.

Heti ensimmäinen taistelun alku on osoittanut jälleen, että elossa ovat ne voimat, jotka horjuttivat tsaarivaltaa v. 1905 ja jotka nujertavat sen tässä tulevassa vallankumouksessa. Heti ensimmäinen taistelun alku on jälleen osoittanut meille *joukkoliikkeen* merkityksen. Kun kerran *joukot* ovat nousseet, kun kerran miljoonat ovat alkaneet liikehtiä, eivät mitkään vainot eivätkä mitkään rangaistukset voi pysähdyttää liikettä. Vainot vain lietsovat taistelua kuumemmaksi, vetävät siihen yhä uusia taistelijain rivejä. Sorrettuja joukkoja eivät auta mitkään terroristien suorittamat murhayritykset, eivätkä mitkään voimat maailmassa saa pysähtymään joukkoja, kun ne nousevat.

Nyt ne ovat alkaneet nousta. Tämä nousu saattaa tapahtua nopeasti, se saattaa tapahtua hitaasti ja väliajoin, mutta joka tapauksessa se on menossa vallankumousta kohti. Venäjän proletariaatti kulki vuonna 1905 kaikkien etunenässä. Muistellen tuota maineikasta menneisyyttä sen on nyt ponnistettava kaikki voimansa palauttaakseen entiselleen, lujittaakseen ja kehittääkseen omaa järjestöään, omaa puoluettaan, Venäjän sosialidemokraattista työväenpuoluetta. Puolueemme elää nykyään vaikeita päiviä, mutta se on voittamaton, niin kuin proletariaattikin on voittamaton.

Työhön siis, toverit! Ryhtykää kaikkialla, joka paikassa rakentamaan järjestöjä, luomaan ja lujittamaan työväen sosialidemokraattisia puoluesoluja, kehittämään taloudellista ja poliittista agitaatiota. Venäjän ensimmäisessä vallankumouksessa proletariaatti opetti kansanjoukot taistelemaan vapauden puolesta, toisessa vallankumouksessa sen täytyy johdattaa ne voittoon!